

the training of highly qualified teachers. The current level of physical education and physical culture and health work with students should meet the needs of the individual, promote its harmonious development through innovation, then physical education lessons will be a means of forming the child's interest in strengthening their health through physical activity. Therefore, it is extremely important to modernize the training of physical education teachers in ZVO in the direction of students mastering a set of innovative knowledge, skills and abilities in the field of FCiS, formation of professional interests, professional motives and values that ensure the readiness of future physical education teachers on a holistic approach. The analysis shows that the formation of professional readiness is an integral part of comprehensive training of future professionals at the Pedagogical University, so in the context of our study, the concept of «readiness of future physical education teachers to innovative professional activities» is understood as a complex integrated personal education. activities and is the basis for further creative self-realization and professional self-improvement, and is to master the special knowledge of physical culture and related skills, knowledge of innovative professional activities and techniques and methods of their use and provides the psychological qualities necessary for teacher of physical culture and construction of each individual's own program of health and sports training.

Key words: *readiness, professional training, future physical education teachers, holistic approach, innovation.*

УДК 378.937

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2020.76.18>

Князян М. О.

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ДО ФАСИЛІТАЦІЙНОЇ ВЗАЄМОДІЇ З УЧНЯМИ

Розглядається проблема підготовки майбутніх учителів до фасилітаційної взаємодії з учнями. Мета статті – розкрити педагогічні умови підготовки майбутніх учителів до фасилітаційної взаємодії з учнями закладів загальної середньої освіти. Методами дослідження є аналіз, синтез, порівняння, систематизація, класифікація, узагальнення для розкриття педагогічних умов підготовки майбутніх учителів до фасилітаційної взаємодії з учнями, самооцінка й експертна оцінка з метою виявлення рівня підготовленості до цієї діяльності.

Для забезпечення результативності підготовки майбутніх учителів до фасилітаційної взаємодії з учнями закладів загальної середньої освіти є доцільною реалізація таких педагогічних умов, як: формування базису теоретичних знань майбутніх учителів із проблем фасилітаційної взаємодії як стартової платформи для подальшого професійного саморозвитку; забезпечення дієвості вмінь студентів пошуку, аналізу, систематизації та впровадження ефективних прийомів фасилітаційної взаємодії педагогів з учнями закладів загальної середньої освіти; залучення здобувачів вищої освіти до наукових досліджень із метою отримання суб'єктивно й об'єктивно нової інформації щодо вирішення проблеми підвищення результативності фасилітаційної взаємодії та пропаганди цих знань в освітньому середовищі.

Відповідно до першої педагогічної умови нами був організований такий цикл лекцій: «Фасилітаційна взаємодія в системі професійної діяльності педагога», «Вітчизняний та зарубіжний досвід організації фасилітаційної взаємодії учителів та учнів у навчально-виховному процесі», «Технології інновації фасилітаційної взаємодії педагогів з учнями». Основною формою реалізації другої педагогічної умови була самостійна робота студентів, яка містила рецептивно-аналітичні та продуктивно-творчі завдання. Упровадження третьої педагогічної умови відбувалося у форматі організації проблемних груп. Тематика, за якою було організовано науково-дослідницьку діяльність, містила різноманітні проблеми психологічного, соціального, дидактичного характеру фасилітаційної взаємодії.

Ключові слова: *фасилітація, фасилітаційна взаємодія, учні, майбутні вчителі, педагогічні умови.*

Однією з найважливіших проблем сучасної освіти є реалізація антропоцентрованої парадигми навчання, забезпечення позитивної комунікації, налагодження суб'єкт-суб'єктної взаємодії між усіма учасниками навчально-виховного процесу. У цьому ракурсі забезпечення високоефективної фасилітації майбутніми вчителями процесу навчання учнів набуває пріоритетного значення. Ця проблема пов'язана з такими важливими практичними завданнями, як діагностика та розвиток особистісних якостей учнів, їхнього творчого потенціалу, активізація пізнавальної мотивації, підтримання вияву інтелектуальної ініціативи. Наголосимо на тому, що саме впровадження фасилітаційної взаємодії між учителем та школярами дозволяє розробити та реалізувати індивідуальні маршрути виховання й навчання учнів закладів загальної середньої освіти.

Аналіз наукових джерел свідчить, що ця проблема розглядалася з таких принципово важливих позицій, як: теоретико-методологічний базис професійної підготовки педагогічних кадрів (В. Андрущенко, В. Бондар [2], В. Льїн, В. Кремень [3]), принципи педагогічної фасилітації та засоби її формування (І. Авдєєва [1], В. Сухомлинський [5], О. Шахматова [7]), методи підготовки студентів до фасилітаційної взаємодії (І. Прокопенко [4], К. Шевченко [8]), формування їхньої фасилітаційної компетентності (А. Балюк, О. Галіцян, О. Фокша [9]) та позиції фасилітатора (О. Фісун [6]).

Проте питання щодо розроблення системи педагогічних умов підготовки студентів до впровадження ефективної фасилітаційної взаємодії зі школярами потребує більш ґрунтовного дослідження.

Мета статті – розкрити педагогічні умови підготовки майбутніх учителів до фасилітаційної взаємодії з учнями закладів загальної середньої освіти, інструментарій реалізації кожної із цих умов, а також апробувати їх на базі Ізмаїльського державного гуманітарного університету й Одеського національного університету імені І. І. Мечникова.

Узагальнення результатів досліджень науковців [1; 4–9] переконує в тому, що у процесі фасилітаційної взаємодії передбачається актуалізація індивідуального досвіду школярів, взаємотрансляція знань, становлення суб'єктності кожного учня.

Цілком правомірною є позиція К. Шевченко про те, що педагогічна фасилітація як феномен, який ґрунтується на особистісній спрямованості, мотивації, якостях, їх реалізації в безпосередній діяльності та спілкуванні, є відображенням професіоналізму педагога [8, с. 260].

Варто зазначити, що в цьому контексті становить інтерес наукова позиція І. Прокопенко щодо структурно-компонентного складу готовності майбутніх педагогів до фасилітаційної взаємодії зі школярами, відповідно до якої цей феномен відображає когнітивний, ціннісно-мотиваційний, діяльнісно-операційний та рефлексійний компоненти [4, с. 106].

У дослідженні О. Фокши слушно підкреслюється, що фасилітаційна компетентність майбутніх учителів гуманітарних дисциплін віддзеркалює особистісні та професійні характеристики педагога, які дозволяють ефективно вибудовувати фасилітаційну взаємодію з використанням виховного, розвивального та навчального потенціалу предметів гуманітарного циклу [9]. У цьому ракурсі слушною є думка Т. Шевченко, відповідно до якої фасилітаційна компетентність входить до структури більш широкої професійної компетентності педагога. Саме фасилітаційна компетентність є таким утворенням особистості, яке сприяє вирішенню пріоритетних фахових завдань професійної діяльності вчителя [8, с. 264].

На нашу думку, фасилітаційна взаємодія передбачає обмін смисложиттєвими ціннісними орієнтирами, знаннями, досвідом між учасниками навчально-виховного процесу для забезпечення індивідуально відповідного характеру навчання кожного учня, якнайповнішого розвитку його мислення, творчих здібностей, рефлексії, урахування його потреб, інтересів, рівня сформованості компетентностей.

Досягти ефективності реалізації педагогом фасилітаційної взаємодії можна лише за умови впровадження систематичної, послідовної, цілеспрямованої підготовки студентів до цього виду їхньої професійної діяльності. Систематичність підготовки майбутніх фахівців до реалізації завдань їхньої професії забезпечується організацією навчально-виховного процесу відповідно до певних умов. Педагогічна умова відображає особливості реалізації освітнього процесу, за яких і відбувається цілеспрямована підготовка майбутніх учителів до певного виду діяльності.

З метою забезпечення підготовленості майбутніх учителів до фасилітаційної взаємодії з учнями закладів загальної середньої освіти, а саме вияву інтересу до цієї діяльності, володіння повними знаннями про її сутність і особливості, уміннями розробляти та впроваджувати її прийоми, прогнозувати труднощі, ефективно реагувати в ситуаціях невизначеності, є доцільною реалізація таких педагогічних умов, як:

- формування базису теоретичних знань майбутніх учителів із проблем фасилітаційної взаємодії як стартової платформи для подальшого професійного саморозвитку;
- забезпечення дієвості вмінь студентів пошуку, аналізу, систематизації та впровадження ефективних прийомів фасилітаційної взаємодії педагогів з учнями закладів загальної середньої освіти;
- залучення здобувачів вищої освіти до наукових досліджень із метою отримання суб'єктивно й об'єктивно нової інформації щодо вирішення проблеми підвищення результативності фасилітаційної взаємодії та пропаганди цих знань в освітньому середовищі.

Окреслені педагогічні умови були апробовані нами на базі Ізмаїльського державного гуманітарного університету (факультет іноземних мов) та Одеського національного університету імені І. І. Мечникова (факультет романо-германської філології). В експериментальній роботі взяли участь здобувачі вищої освіти першого (бакалаврського) рівня, а саме за освітньо-професійними програмами спеціальності 014 «Середня освіта», спеціалізації 014.02 «Середня освіта (мова і література (французька))» та спеціальності 035 «Філологія», спеціалізації 035.055 «Романські мови та літератури (переклад включно), перша – французька» (придатність до працевлаштування, з-поміж іншого, – 2331 «вчитель загальноосвітнього навчального закладу»).

Зазначимо, що відповідно до першої педагогічної умови нами був організований лекторій як цикл лекцій згідно з обраною тематикою. Наприклад, на першій лекції «Фасилітаційна взаємодія в системі професійної діяльності педагога» передбачалося розширення знань майбутніх учителів про сутність понять «фасилітація», «тьюторство», «коучинг», «фасилітатор», «фасилітаційна взаємодія», функції фасилітаційної взаємодії, вимоги до педагога як фасилітатора тощо. Під час другої лекції «Вітчизняний та зарубіжний досвід організації фасилітаційної взаємодії учителів та учнів у навчально-виховному процесі» репрезентувалися особливості забезпечення цієї взаємодії в закладах загальної середньої освіти як України, так і різних країн світу (Західна Європа, США, Канада); водночас особлива увага зверталася на необхідність урахування поліетнічності освітнього середовища. Акцентувалося на вимозі реалізації принципів плюрлінгвізму та багатокультурності, урахування національних, релігійних традицій представників різних народів у колективі учнів, використання цієї багатой спадщини для розширення кругозору кожного шко-

ляра. Третя лекція «Технології інновації фасилітаційної взаємодії педагогів з учнями» спрямовувала студентів на осмислення проблем оптимізації цієї взаємодії в умовах дигіталізації навчання, а також сучасних прийомів активізації співпраці педагогів та школярів під час викладання навчальних дисциплін дистанційно на період карантинних заходів. Наприкінці проводилася критична оцінка знань студентів; особлива увага зверталася на обговорення того, яка інформація сприяла формуванню загальних та фахових компетентностей майбутніх учителів.

Переходячи до висвітлення другої педагогічної умови, варто наголосити на тому, що пріоритетною формою її реалізації була насамперед самостійна робота студентів, яка є пізнавальною діяльністю творчого характеру, спрямовує на самостійне опанування професійно значущих знань, формування компетентностей, особистісних якостей під керівництвом викладача, але без його безпосередньої участі.

Усі завдання із самостійної роботи студентів були класифіковані нами відповідно до характеру сприйняття та продукування інформації, отже, були запропоновані рецептивно-аналітичні та продуктивно-творчі завдання.

Рецептивно-аналітичні самостійні завдання впроваджувалися на початковому етапі професійної підготовки здобувачів вищої освіти «бакалавр» у курсі викладання навчальної дисципліни «Педагогіка». Наприклад, студентам було запропоновано на основі аналізу творів В. Сухомлинського підготувати повідомлення-аналіз такої його позиції: «Найважливіше джерело виховання почуттів педагога – це багатогранні емоційні стосунки з дітьми в єдиному, дружньому колективі, де вчитель – не тільки наставник, але й друг, товариш» [5, с. 19]. Майбутні педагоги мали розкрити думки В. Сухомлинського щодо взаємодії між учителем та кожним учнем / колективом учнів, окреслити основні вимоги до цього процесу. Окрім цього, студенти були зорієнтовані на пошук та аналіз тих ідей, які репрезентують фасилітаційну взаємодію між учителем та школярами у працях В. Сухомлинського.

Продуктивно-творчі завдання передбачали самостійне розроблення системи дій вчителя щодо фасилітаційної взаємодії з учнями на уроках у контексті окремих тем певних навчальних дисциплін та в позааудиторний час. Наприклад, у процесі викладання в Ізмаїльському державному гуманітарному університеті обов'язкової компоненти «Методика навчання іноземних мов та культур (французька)», в Одеському національному університеті імені І. І. Мечникова – обов'язкової компоненти «Методика викладання іноземної мови та зарубіжної літератури» здобувачам вищої освіти було запропоновано розробити правила фасилітаційної взаємодії вчителя з учнями у процесі викладання граматики французької мови за темами «Passé composé», «Imparfait», «Présent du subjonctif». Особливого значення набувала актуалізація прогностичних умінь студентів, оскільки вони мали передбачити ймовірні труднощі сприйняття граматичного матеріалу, його засвоєння, визначити чітку послідовність власних дій із фасилітації навчально-пізнавальної діяльності школярів та їх мотивування до спонтанного мовлення з використанням окреслених граматичних форм.

Упровадження третьої педагогічної умови відбувалося, з-поміж інших, у форматі організації проблемних груп. Підкреслимо, що до роботи цих груп були залучені студенти різних курсів, отже, таким чином була передбачена можливість реалізації фасилітаційної взаємодії навіть між студентами різного рівня підготовки. Тематика, за якою було організовано науково-дослідницьку діяльність, зосереджувала різноманітні проблеми психологічного, соціального, дидактичного характеру фасилітаційної взаємодії. Провідним напрямом дослідницької діяльності був такий: «Фасилітаційна взаємодія учителя та учнів у процесі викладання іноземних мов (на різних етапах навчання)». Зазначимо, що науково-дослідницька діяльність студентів початкового етапу навчання була зорієнтована на набуття ними суб'єктивно нових знань, водночас студентів 3–4 курсів – на отримання об'єктивно нової інформації. Результати досліджень оприлюднювалися на науково-практичних студентських конференціях; вони продовжувалися й у формі курсових, дипломних робіт. Важливим було те, що здобувачі вищої освіти оприлюднювали результати пошукової роботи на методичних семінарах для вчителів-практиків, готували тези, розробляли методичні рекомендації, що створило умови для поширення цієї наукової інформації в освітньому середовищі.

До початку впровадження розроблених нами педагогічних умов на етапі констатувального експерименту були проведені самооцінка й експертна оцінка рівня підготовленості студентів до цієї діяльності. Зокрема, студенти й експерти (три викладачі з окреслених університетів) мали дати відповіді на такі запитання: Яким є рівень вияву інтересу студентів до організації фасилітаційної взаємодії з учнями? («виявляє активний інтерес» / «інтерес виявляє час від часу» / «інтерес не виявляє»); Яким є рівень володіння знаннями про сутність, структуру та функції фасилітаційної взаємодії? («знання є повними» / «знання є недостатньо повними» / «студент цими знаннями не володіє»); Яким є рівень сформованості вмінь організації фасилітаційної взаємодії з учнями? («уміння є сформованими» / «уміння є достатньо сформованими» / «уміння є несформованими»).

Високий рівень був виявлений у тих студентів, хто демонстрував активний інтерес до організації фасилітаційної взаємодії, володів повними знаннями про її сутність, структуру та функції, умів розробляти та впроваджувати прийоми реалізації фасилітаційної взаємодії, прогнозувати її труднощі, ефективно реагувати в ситуаціях невизначеності. Середній рівень підготовленості був виявлений у тих здобувачів вищої освіти, у яких інтерес до проблем фасилітаційної взаємодії проявлявся лише час від часу, знання про її сутнісно-

функціональні характеристики були недостатньо повними, уміння розробки, реалізації оригінальних підходів цієї взаємодії, прогнозування та реагування в ситуаціях невизначеності були досить сформованими. Низький рівень показали студенти, які не виявляли інтересу до цієї проблеми, не володіли відповідними знаннями та не вміли розробляти самостійно й упроваджувати прийоми фасилітаційної взаємодії між учителем і учнями.

Отже, за результатами констатувального експерименту нами були створені дві групи студентів, однорідні за рівнем підготовленості до фасилітаційної взаємодії з учнями (експериментальна група (102 студенти) та контрольна група (99 студентів)). До початку формування експерименту з упровадження схарактеризованих вище педагогічних умов високий рівень був виявлений лише в 7 % респондентів експериментальної групи та в 10 % контрольної групи, середній – відповідно у 65 та 64 %, низький – більше ніж у чверті студентів (відповідно 28 та 26 %).

Після реалізації визначених нами педагогічних умов в експериментальній групі (далі – ЕГ) значно збільшилася кількість студентів із високим рівнем підготовленості до фасилітаційної взаємодії (58 %), а в контрольній групі кількість студентів із цим рівнем становила 31 %. Середній рівень був виявлений в експериментальній групі в 42 % респондентів, у контрольній – у 59 %. Низький рівень у контрольній групі (далі – КГ) показав кожний десятий респондент (10 %), в експериментальній – жоден студент (результати репрезентовано в таблиці 1).

Таблиця 1

Динаміка рівнів підготовленості майбутніх учителів до фасилітаційної взаємодії з учнями до початку та після закінчення експериментальної роботи

Рівні підготовленості до фасилітаційної взаємодії	Кількість студентів (у %)			
	До початку експерименту		Після закінчення експерименту	
	ЕГ	КГ	ЕГ	КГ
Високий	7	10	58	31
Середній	65	64	42	59
Низький	28	26	–	10
Разом	100	100	100	100

Контрольний експеримент засвідчив, що в експериментальній групі значно зросла кількість студентів із високим рівнем, водночас не виявилось жодного студента з низьким рівнем підготовленості до фасилітаційної взаємодії. Динаміка рівнів у контрольній групі була не такою активною.

Окреслені вище результати підтверджують ефективність розроблених і впроваджених педагогічних умов із підготовки майбутніх учителів до фасилітаційної взаємодії з учнями.

Висновки. Педагогічні умови, які забезпечують ефективність підготовки майбутніх учителів до фасилітаційної взаємодії з учнями, мають передбачати формування теоретичних знань студентів із цієї проблеми як стартової платформи для подальшого професійного саморозвитку, умінь пошуку, аналізу, систематизації та впровадження дидактично потужних прийомів фасилітаційної взаємодії педагогів з учнями, залучення майбутніх фахівців до наукових досліджень із метою отримання суб'єктивно й об'єктивно нової інформації стосовно цієї проблематики та її поширення в освітньому середовищі.

Перспективи дослідження полягають у розробленні технології підготовки викладачів до фасилітаційної взаємодії зі здобувачами вищої освіти першого (бакалаврського) рівня.

Використана література:

1. Авдєєва І. Принципи педагогічної фасилітації. *Наукові записки Інституту психології ім. Г. С. Костюка Академії педагогічних наук України* : у 4-х т. / за ред. С. Максименка. Київ : Главник, 2005. Вип. 26. Т. 1. С. 24–28.
2. Андрущенко В., Бондар В. Модернізація педагогічної освіти в контексті викликів XXI століття. *Європейські педагогічні студії*. 2015. Вип. 5–6. С. 54–63.
3. Кремень В., Ільїн В. Синергетика в освіті: контекст людиноцентризму : монографія. Київ : Педагогічна думка, 2012. 368 с.
4. Прокопенко І. Обґрунтування системи підготовки майбутніх учителів до фасилітаційної взаємодії з учнями закладів загальної середньої освіти. *Теорія та методика навчання та виховання*. 2019. № 47. С. 101–112. DOI: 10.34142/23128046.2019.47.09.
5. Сухомлинський В. Сердце отдаю детям. Киев : Рад. школа, 1981. 382 с.
6. Фісун О. Формування фасилітуючої позиції вчителя у системі науково-методичної роботи загальноосвітнього навчального закладу. *Педагогіка і психологія*. 2010. Вип. 36. С. 20–27.
7. Шахматова О. Педагогическая фасилитация: особенности формирования и развития. *Научные исследования в образовании*. 2006. № 3. С. 118–125.
8. Шевченко К. Педагогічна фасилітація у контексті професійної компетентності вчителя. *Збірник наукових праць. Психологічні науки*. Вип. 2.13 (109). С. 258–263. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmdups_2014_2.13_46.
9. Foksha O., Baliuk A., Halitsan O. Experimental Programme of Future Teachers' Pedagogical Facilitation in Terms of Higher Education. *Science and Education. Academic Journal of South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky*. Odesa. 2017. Issue № 12. P. 196–201.

References:

1. Avdieieva I. M. (2005) Pryntsypy pedahohichnoi fasylytatsii [Principles of Pedagogical Facilitation]. *Naukovi zapysky Instytutu psykholohii im. H. S. Kostiuka APN Ukrainy / za red. akad. S. D. Maksymenka*. Kyiv : Hlavnuk. Vyp. 26. V 4-kh t., t. 1. S. 24–28. [in Ukrainian].
2. Andrushchenko V. P., Bondar V. I. (2015) Modernizatsiia pedahohichnoi osvity v konteksti vyklykiv XXI stolittia [Modernization of Pedagogical Education in the Context of the Challenges of the XXI century]. *Yevropeyski pedahohichni studii*. Vyp. 5–6. S. 54–63. [in Ukrainian].
3. Kremen, V. H., Ilin, V. V. (2018) *Synerhetyka v osviti: kontekst liudynotsentryzmu* [Synergetics in Education: the Context of Anthropocentrism] : monohrafiia. Kyiv : Pedahohichna dumka. 368 s. [in Ukrainian].
4. Prokopenko I. A. (2019) Obgruntuvannia systemy pidhotovky maibutnikh uchyteliv do fasylytatsiinoi vzaiemodii z uchniamy zakladiv zahalnoi serednoi osvity [The Substantiation of the System of Training Teachers for the Facilitation Interaction with School Students]. *Teoriia ta metodyka navchannia ta vykhovannia*. № 47. S. 101–112. DOI: 10.34142/23128046.2019.47.09 [in Ukrainian].
5. Suhomlinskiy V. A. (1981) *Serdse otdayu detyam* [My Heart I Give to Children]. Kiyiv : Rad. shkola. 382 s. [in Russian].
6. Fisun O. V. (2010) Formuvannia fasylytuiuchoi pozytsii vchytelia u systemi naukovo-metodychnoi roboty zahalnoosvitnoho navchalnoho zakladu [Formation of the Teacher's Facilitating Position in the System of Scientific and Methodical Work of the General Educational Institution]. *Pedahohika i psykholohiia*. Vyp. 36. S. 20–27. [in Ukrainian].
7. Shahmatova O. N. (2006) Pedagogicheskaya fasylytatsiya: osobennosti formirovaniya i razvitiya [Pedagogical Facilitation: Features of Formation and Development]. *Nauchnyie issledovaniya v obrazovanii*. № 3. S. 118–125. [in Russian].
8. Shevchenko K. A. Pedahohichna fasylytatsiia u konteksti profesiinoi kompetentnosti vchytelia [Pedagogical Facilitation in the Context of Teacher's Professional Competence]. *Zbirnyk naukovykh prats. Psykholohichni nauky*. Vyp. 2.13 (109). P. 258–263. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmdups_2014_2.13_46 [in Ukrainian].
9. Foksha O., Baliuk A., Halitsan O. (2017) Experimental Programme of Future Teachers' Pedagogical Facilitation in Terms of Higher Education. *Science and Education. Academic Journal of South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky*. Odesa. Issue № 12. P. 196–201.

Kniazian M. O. Pedagogical conditions of the future teachers' training for the facilitation interaction with school students

The article considers the problem of the future teachers' training for the facilitation interaction with school students. The purpose of the article is to reveal the pedagogical conditions of the future teachers' training for the facilitation interaction with students of general secondary education. The research methods are analysis, synthesis, comparison, systematization, classification, generalization to reveal the pedagogical conditions of future teachers' training for facilitation interaction with students, self-assessment and expert assessment to identify the level of readiness for this activity.

In order to ensure the effectiveness of future teachers' training for facilitation interaction with school students, it is advisable to implement such pedagogical conditions as: to form the basis of theoretical knowledge of future teachers on the problems of facilitation interaction as a starting platform for further professional self-development; to ensure the effectiveness of students' skills (search, analysis, systematization and implementation of effective methods of teachers' facilitation interaction with school students); to involve the university students in research in order to obtain subjectively and objectively new information about the problem of improving the effective facilitative interaction and promotion of this knowledge in the educational environment.

In accordance with the first pedagogical condition, we organized the following series of lectures: «Facilitation interaction in the system of professional activity of teachers», «Domestic and foreign experience to organize the facilitation interaction of teachers and school students in the educational process», «Technologies of innovation of facilitation interaction with school students».

The main form to realize the second pedagogical condition was independent work of students, which contained receptive-analytical and productive-creative tasks. The introduction of the third pedagogical condition took place in the format of organizing the problem groups. The topics on which the research activity was organized focused on various problems of psychological, social, didactic nature of facilitation interaction.

Key words: *facilitation, facilitation interaction, school students, future teachers, pedagogical conditions.*